

manden veed, at, om det ogsaa skulde være saa uheldigt, at Kjøbmandens Bo skulde komme under Fallitbehandling, vil han dog altid komme til at gaae forud for den, sædvanlig store, Bøggæld; men i det Dieblit, den her foreslaaede Bestemmelse bliver til Lov, saa vilde de, der have saadanne Penge indstaaende paa disse løse Beviser, blive angstelige, og rimeligviis fordrø deres Penge tilbage, eller Sikkerhed derfor, og det er idetmindste ikke for mig klart, om en Frist af 3 Maaneder vil være tilstrækkelig for Kjøbmanden til at klare disse Pengeforhold, og om han paa anden Maade kan skaffe Pengene; thi Pant ville Kjøbmændene nødigt give, og det svækker deres Credit meget, naar det sees af Pantbøgerne, at Boet er stærkt behæftet. De maae altsaa sørge for, ved Obligationer eller paa anden Maade at skaffe nye Laan, men jeg troer ikke, det paa nogen Maade er overskueligt, om den Frist af 3 Maaneder, som Udvalget har foreslaaet, er fuldkommen tilstrækkelig til at ordne saadanne Forhold, og jeg troer, det vilde være ubilligt, dersom Forholdet ikke kunde ordnes i denne Frist, alligevel ikke at tage Hensyn dertil.

Sage: Der er to Ting, hvorom idetmindste det store Fleertal af Udvalget og jeg ere fuldkommen enige, det Eine er, at den nærværende Lov ikke skal have Indflydelse paa allerede indgaaede Forlig og afsagte Domme; det Andet er, at Domme og Forlig, der ere afsagte eller indgaaede 6 Uger, for Fallitten indtræder, tabe deres Executionskraft. Imidlertid staaer der et Spørgsmaal tilbage, hvorpaa jeg lægger stor Vægt, det Spørgsmaal nemlig, om Domme og Forlig i Fallitboer i det Hele skulle tillægges en heel anden Betydning end andre Fordringer. Hovedfortrinet ved denne Lov er jo, at den stiller alle Creditorer lige med Undtagelse af de privilegerede Creditorer og dem, der have reel Sikkerhed. Den Forskjel, der tidligere bestod mellem Haandskrifts- og Regningskrav, skal bortfalde, ligeledes Forskjellen mellem liquide og illiquide Fordringer, hvad Compensation angaaer. Nu siger man: Domme og Forlig have efter den nuværende Lovgivning en heel anden Charakter end de øvrige Fordringer; det er fuldkommen rigtigt;

men vi give her en ny Lov, som netop deler mellem Kravene paa en anden Maade end tidligere, og saa er Spørgsmaalet, om den bestaaende Lovgivning i et enkelt Punkt skal bevares eller ikke. Det er jo ganske vist, at naar man fremstiller Billedet af en Domsbaver, som længe tappert har udstaaet en Proces, som har havt mange Besøftninger ved den og endelig faaet afgjort et Spørgsmaal ved Doms Afgjelse, der muligt fra Først af har været fuldkommen klart, saa giver man Billedet af en Mand, som er høilig at beklage, naar alle disse Anstrengelser dog ikke hjælpe ham til hans Ret. Ved Dommen eller Forliget er Fordringen ubestridelig anerkjendt, og Vedkommende har faaet en Afgang til at erquire, Retten til at erquire; men Spørgsmaalet er, om denne Ret til at erquire skal være det Samme, som om han allerede havde erquireret. Det er det, at jeg ikke kan følge de ærede Medlemmer, der betragte Domme og Forlig paa den Maade, som er steet i denne Sag. Lad os see en anden Creditor, lad os følge ham paa hans Bet. Han har ikke anlagt Sag; han har ikke havt Anledning til at slutte Forlig, thi Debitor har stedse anerkjendt Fordringen; Debitor har bestandig lovet ham at betale, og Creditor er human og vil ikke anlægge Sag imod Debitor, men venter, at Debitor skal betale efter Løfte. Endelig kommer Tiden nær, da han staaer ved Maalet af Døstet og venter at faae Fordringen betalt, men Fallitten indtræder, og Fordringen gaaer tabt. Er han nu ikke ligesaavel at beklage som Domsbaveren? Lad os tage et andet Exempel: En Mand, der sidder ved en Eiendom paa en Kjøbecontract. Han har kjøbt Eiendommen for 100,000 Rd. og betaler 30,000 Rd. paa den. Disse Penge ere gaaede ud af hans Lomme og i Sælgerens, og han har taget Eiendommen i Besiddelse og sidder ved den i to Aar uden Skøde. Han gjør Forbedringer ved Eiendommen og hae betydelige Udgifter; men nu med Et falder Sælgeren, han bliver fallit, da staaer denne Bestøder, som endnu ikke har faaet Skøde, som en anden Creditor; de 30,000 Rd. ere gaaede ind i Boet, han maa levere Eiendommen tilbage, og han fremtræder da som enhver anden Creditor og maa tage den Dvotadeel,